

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

10.2.2012

B7-0061/2012

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavan kysymyksen B7-0036/2012 johdosta

työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–
Välimeri-alueen alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen
tekemisestä (2012/2519(RSP))

Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira
kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma ehdotuksesta neuvoston päätökseksi etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alueen alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen tekemisestä (2012/2519(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 27 lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman tarkistetusta Barcelonan prosessista¹ ja 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euro–Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuudesta kahdeksannen Euro–Välimeri-maiden kauppaministerikokouksen edellä²,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 1995 annetun Barcelonan julistuksen, jolla perustettiin Euroopan unionin (EU) ja Välimeren eteläisten ja itäisten maiden välinen kumppanuus, sekä kyseisessä kokouksessa hyväksytyyn työohjelman,
- ottaa huomioon komission Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 8. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa (COM(2011)0200 lopullinen),
- ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen kaupan etenemissuunnitelman vuoteen 2010 ja sen jälkeen, joka hyväksyttiin Välimeren unionin kauppaministerien 8. kokouksessa vuonna 2009,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle uudesta strategiasta muutostilassa olevia naapurimaita varten 25. toukokuuta 2011 annetun komission yhteisen tiedonannon (COM(2011)0303 lopullinen),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian³, Israelin⁴, Marokon⁵, Jordanian⁶, Egyptin⁷, Libanonin⁸ ja Algerian⁹ väliset Euro–Välimeri-assosiaatiosopimukset sekä Euroopan yhteisöjen sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Palestiinan vapautusjärjestön väliaikaisen Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen kaupasta ja yhteistyöstä¹⁰,

¹ EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 570.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2009)0091.

³ EYVL L 97, 30.3.1998, s. 2.

⁴ EYVL L 147, 21.6.2000, s. 3.

⁵ EYVL L 70, 18.3.2000, s. 2.

⁶ EYVL L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁷ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 39.

⁸ EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2.

⁹ EUVL L 265, 10.10.2005, s. 2.

¹⁰ EYVL L 187, 16.7.1997, s. 3.

- ottaa huomioon tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22. joulukuuta 1995 tehdyn EY–Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 (96/142/EY),
 - ottaa huomioon Manchesterin yliopiston kehityspolitiikan ja -hallinnon instituutissa tehdyn Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin,
 - ottaa huomioon 21. joulukuuta 2006 päivätyn mietinnön Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamisesta (2006/2173(INI)) ja siihen sisältyvät asiaa koskevat näkökohdat,
 - ottaa huomioon Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen pidettyjen Euro–Välimeri-ministerikokousten ja alakohtaisten ministerikokousten päätelmät, erityisesti Marseillessa 11. marraskuuta 2010 pidetyn Välimeren unionin kauppaministereiden yhdeksännen kokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 25. helmikuuta 2010 antaman tuomion asiassa C-368/08, Brita GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Hafen,
 - ottaa huomioon julistuksen, jonka EU antoi EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston neljännessä kokouksessa Brysselissä 17.–18. marraskuuta 2003,
 - ottaa huomioon EU:n ja Israelin väliset tekniset järjestelyt, jotka koskevat EU:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen neljättä pöytäkirjaa, ja komission ilmoituksen maahantuojille "Tuonti Israelista yhteisöön"¹,
 - ottaa huomioon neuvoston Lähi-idän rauhanprosessista ulkoasiainministerien neuvoston 2985. kokouksessa Brysselissä 8. joulukuuta 2009 antamat päätelmät,
 - ottaa huomioon komission ilmoituksen Euroopan unionin, Algerian, Egyptin, Färsearten, Islannin, Israelin, Jordanian, Libanonin, Länsirannan ja Gazan alueen, Marokon, Norjan, Sveitsin (Liechtenstein mukaan luettuna), Syyrian, Tunisian ja Turkin välisten alkuperäsääntöjä koskevien pöytäkirjojen, joihin sisältyy diagonaalinen kumulaatio, soveltamisen alkamispäivästä²,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Färsearten maakuntahallituksen välisen sopimuksen³,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Paneurooppa–Välimeri-alueen diagonaalisen alkuperäkumulaation alue perustuu moniin alkuperäsäännöistä tehtyihin kahdenvälisiin pöytäkirjoihin, jotka ovat liian monimutkaisia, jotta yritykset ja valtiot, erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset voisivat hyödyntää mainittua käytäntöä;
- B. ottaa huomioon, että lokakuussa 2007 Lissabonissa kokoontunut Euro–Välimeri-kumppanuusmaiden kauppaministerikokous hyväksyi suunnitelman yleissopimukseksi, joka yhdistää Euroopan ja Välimeren alueella sovellettavat pöytäkirjat yhtenäiseksi ja

¹ EUVL C 20, 25.1.2005, s. 2.

² EUVL C 156, 26.5.2011, s. 3.

³ EYVL L 53, 22.2.1997, s. 2.

yksinkertaistetuksi välineeksi, mikä edistää Euroopan ja Välimeren alueen kattavan alkuperäkumulaatiojärjestelmän käyttöä; ottaa huomioon, että 11. marraskuuta 2010 kokoontunut Välimeren unionin kauppaministereiden yhdeksäs kokous asettui kannattamaan mainitun yleissopimuksen tekemistä;

- C. ottaa huomioon, että mainitun yleissopimuksen maantieteellistä soveltamisalaa on laajennettu siten, että se sisältää myös vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvat valtiot, mikä moninkertaistaa Euroopan ja Välimeren alueen kattavasta alkuperäkumulaatiojärjestelmästä saatavan hyödyn;
- D. katsoo, että vaikka tämä kehitys on hyvin myönteistä, sen seurauksena myös alkuperäsääntöjen rikkominen ja kiertäminen vaikuttaa entistä laajemmalla alueella;
- E. ottaa huomioon, että EU on tehnyt sekä Israelin että Palestiinan kanssa assosiaatiosopimuksen, joista kumpaankin sisältyy vapaakauppasopimus, joka sisältää erilliset ja selvät suosituimmuuskohtelua koskevat määräykset;
- F. ottaa huomioon, että neuvosto totesi toistamiseen Lähi-idän rauhanprosessista 8. joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että "siirtokunnat [...] ovat kansainvälisen oikeuden mukaan laittomia, merkitsevät estettä rauhalle ja uhkaavat tehdä kahden valtion ratkaisusta mahdottoman";
- G. ottaa huomioon, että EU:n kannan mukaisesti Israelin vuodesta 1967 lähtien hallitsemilta alueilta peräisin olevat tuotteet eivät ole oikeutettuja EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaiseen suosituimmuuskohteluun;
- H. ottaa huomioon että se, että Israel soveltaa EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaista suosituimmuusperiaatetta miehittyihin alueisiin, rikkoo EU:n lainsäädäntöä, minkä myös unionin tuomioistuin on vahvistanut asiassa Brita GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Hafen antamallaan tuomiolla, jonka mukaan jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät voi myöntää EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaista suosituimmuuskohtelua Israelin miehittämiltä alueilta peräisin oleville tuotteille;
- I. katsoo EU:n kansalaisten ilmaiseen selvästi tahtonsa miehityiltä palestiinalaisalueilta tulevien tuotteiden suhteen;
- J. ottaa huomioon, että EU on kohdannut lukuisia ongelmia soveltaessaan alkuperäsääntöjä miehittyjen alueiden siirtokunnista peräisin oleviin tuotteisiin; ottaa huomioon, että julistuksessa, jonka EU antoi EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston neljännessä kokouksessa vuonna 2003, EU korosti että "on tärkeää ratkaista kahdenvälinen alkuperäsääntöjä koskeva kysymys ennen kuin alkuperäpöytäkirjaa muutetaan", jotta Euroopan ja Välimeren alueen alkuperäkumulaatiota voidaan soveltaa; ottaa huomioon, että mainitun ratkaisun puuttuessa Euroopan komissio on pyrkinyt ratkaisemaan mainitut ongelmat tekemällä Israelin kanssa oikeudellisesti sitomattoman kahdenvälisen teknisen sopimuksen, jonka mukaisesti Israel merkitsee jokaiseen alkuperäselvitykseen asianomaisen tuotteen tuotantoalueen postinumeron, jonka perusteella EU:n tulliviranomaiset voivat suoralta kädeltä periä Israelin siirtokuntien tuotteista tullimaksut, jotka peritään muista kuin suosituimmuuskohtelun piiriin kuuluvista tuotteista;

- K. ottaa huomioon, että tätä teknistä järjestelyä sovelletaan toisaalta EU:n ja Israelin välillä ja toisaalta EFTA-maiden ja Israelin välillä, ja että ehdotettu yleissopimus ei missään muodossa ulota mainittua järjestelyä koskemaan yleissopimuksen soveltamisaluetta kokonaisuudessa tai sido muita osapuolia;
- L. ottaa huomioon, että voimassa olevan teknisen sopimuksen menettelyjen perusteella Israelin viranomaiset ja vientiyritykset soveltavat jo nykyisellään Israelin vuodesta 1967 lähtien hallinnoimien alueiden ja kansainvälisesti tunnustetun Israelin valtion alueen tuotantotoimien erottamista toisistaan;
- M. ottaa huomioon, että yleissopimus ei tarjoa EU:lle eikä muille sopimuspuolille oikeudellisia keinoja tapauksissa, joissa katsotaan, että alkuperäkumulaatiosääntöjä koskevia määräyksiä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön;
- N. ottaa huomioon, että yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden tulliviranomaisten vastuulla on tarkistaa, että ilmoitukset EU:hun tuotujen tuotteiden etuuskohteluun oikeuttavasta alkuperästä pitävät paikkansa; ottaa huomioon, että tulliviranomaiset eivät kaikista yrityksistään huolimatta pysty valvomaan ja tarkastamaan jokaista alkuperämerkintää ja jokaista lähetystä, joka on tuotu Israelista EU:n alueelle suosituimmuusmenettelyn mukaisesti; ottaa huomioon, että yleissopimus saattaa lisätä mainittua logistista haastetta kasvattamalla niiden kumppanuusmaiden määrää, jotka soveltavat kumulaatiota Israelin viemien materiaalien työstöön tai jalostukseen niiden viedessä tuotteita EU:n kanssa tekemiensä sopimustensa nojalla;
- O. katsoo, että vaikka Israelin viemien tuotteiden todellisen alkuperän määrittämistä koskevaan ongelmaan onkin puututtava paremmin, se ei saa estää koko alueen sosiaalista ja taloudellista integrointia;
- P. ottaa huomioon, että arabikevät on tuonut esille tarpeen laatia oikeudenmukaiset säännöt, joiden myötä kaikki Välimeren alueen valtiot ja maat saavat täyden hyödyn omista taloudellisista pyrkimyksistään, ja katsoo, että EU:n on tuettava selkeästi mainittuja pyrkimyksiä; ottaa huomioon, että arabikevään jälkeen EU on toistanut sitoumuksensa tehostaa EU:n ja arabimaiden välisiä kaupallisia yhteyksiä;
- Q. ottaa huomioon, että 8. maaliskuuta 2011 annettussa komission yhteisessä tiedonannossa demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa mainitaan yleissopimuksen hyväksyminen keinona, jolla maksimoidaan Välimeren alueen kanssa käytävän kaupan ja alueelle tehtävien investointien tehokkuus;
- R. ottaa huomioon, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-aluetta ei saatu perustettua vuoteen 2010 mennessä; katsoo, että mainitun epäonnistumisen tärkeimpiä syitä on ollut Välimeren eteläisten maiden välisen kauppayhteistyön ja taloudellisen yhdentymisen täydellinen puuttuminen;
- S. katsoo, että sopimuksen vaikutukset maille ja alueille voisivat olla merkittävät;
1. katsoo, että kansainvälinen kauppa voi edistää talouskasvua, talouden monipuolistamista ja köyhyyden vähentämistä, jotka kaikki ovat Välimeren alueen demokratisoinnin välttämättömiä osatekijöitä; tukee komission pyrkimyksiä myöntää Välimeren alueella

tuotetuille ja kumuloiduille tuotteille suosituimmuuskohteluun perustuva pääsy unionin sisämarkkinoille;

2. pitää myönteisenä Paneurooppa–Välimeri-alueella sovellettavien alkuperäkumulaatiosääntöjen järjestelmän käytön yksinkertaistamista koskevaa aloitetta; katsoo, että etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskeva alueellinen yleissopimus on merkittävä askel kohti kaupan helpottamista ja sosiaalista ja taloudellista yhdentymistä eteläisellä naapurialueella;
3. on huolestunut Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustamisen nykytilanteesta, koska tarkoituksena oli, että vapaakauppa-alue perustettaisiin vuoteen 2010 mennessä, mikä ei ole toteutunut; pahoittelee, että eri toimijat eivät ole saaneet aikaan todellista edistystä tarvittavien edellytysten luomiseksi; puoltaa myös kahden- ja monenvälisen taloudellisen etelä-etelä-yhteistyön kehittämistä, joka toisi konkreettisia etuja osallistuvien maiden kansalaisille ja parantaisi alueen poliittista ilmapiiriä; toteaa, että Välimeren eteläisten maiden välisen kaupankäynnin puuttuminen on toiminut merkittävänä esteenä hankkeen toteuttamiselle; vaatii, että Euro–Välimeri-vapaakauppa-alueen perustaminen olisi säilytettävä EU:n ja sen eteläisten naapurien tavoitteena; katsoo, että yleissopimus edistää merkittäväällä tavalla vapaakauppa-alueen toteuttamista ja toimii mahdollisena etelä-etelä-kaupan kannustimena;
4. toivoo, että alueella arabikevään seurauksena nousevat uudet demokratiat edistävät ihmisoikeuksia ja sosiaalisia oikeuksia ja syventävät poliittista vuoropuhelua, joka johtaisi alueen sisäistä kaupankäyntiä suosivan toimintaympäristön luomiseen, koska aikaisempien diktatuurien harjoittama politiikka oli yhtenä syynä kaupankäynnin puuttumiseen; kehottaa uusia demokratioita toimimaan läheisessä yhteistyössä Agadirin ryhmän kanssa ja käyttämään tätä yleissopimusta täysimääräisesti hyväkseen; pyytää komissiota antamaan mainituille uusille demokratioille teknistä apua, jonka myötä ne voivat käyttää täysimääräisesti hyväkseen käytettävissään olevia kaupallisia välineitä, tämä yleissopimus mukaan luettuna;
5. pitää myönteisenä sitä, että yleissopimus on väline, jolla luodaan kaikkia Välimeren eteläpuolen kumppanuusmaita koskeva oikeusperusta diagonaaliselle alkuperäkumulaatiolle ja joka toisaalta kattaa vakautus- ja assosiaatioprosessin osapuolet ja EFTA-maat, mikä laajentaa alkuperäkumulaation maantieteellistä soveltamisalaa ja kumulaatioviennin markkinoita;
6. pitää valitettavana, että yleissopimusta ei ole täydennetty alkuperäselvityksen jälkitarkastusta koskevalla riitojenratkaisumenettelyllä; katsoo, että yleissopimuksen mukainen sekakomitea ei ole toimiva väline mainittujen asioiden ratkaisemiseen; panee merkille, että edellä mainitun vuoksi asiat on ratkaistava mahdollisten kahdenvälisen riitojenratkaisumenettelyjen avulla;
7. katsoo, että yleissopimuksen tehoa voitaisiin parantaa merkittävästi yhtenäisellä tehokkaalla riitojenratkaisumenettelyllä, joka mahdollistaisi tuotteiden alkuperää ja kumulaatiota koskevien kiistojen nopean ja osapuolia tyydyttävän ratkaisemisen; pyytää komissiota arvioimaan, voidaanko mainittu mekanismi sisällyttää yleissopimukseen sen tulevien tarkistamisten yhteydessä;

8. pitää valitettavana, että yleissopimus ei sisällä tulevaisuudessa toteutettavaa uudelleentarkastelua ja uudelleenarviointia; katsoo, että yleissopimuksen kaltaisen monimutkaisen ja laaja-alaisen välineen kannalta olisi hyödyllistä, että sitä tarkistettaisiin myöhemmin; pyytää näin ollen, että komissio muotoilee yleissopimuksen uudelleentarkastelulausekkeen;
9. korostaa, että yleissopimuksen tekemistä olisi täydennettävä mahdollisimman pian tarkistamalla sen osapuoliin sovellettavia alkuperäsääntöjä ja että tässä tarkistuksessa on hyvin tärkeää saattaa eteläisen Välimeren maihin sovellettavat alkuperäsäännöt vastaamaan yleistä tullietuusjärjestelmää koskevan uuden asetusehdotuksen sääntöjä; katsoo, että epäedullisemmat alkuperäsäännöt estäisivät hyödyntämästä yleissopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia täysipainoisesti ja asettaisivat eteläisen naapurialueen muita epäedullisempaan asemaan;
10. ilmaisee vakavan huolensa niiden tiettyjen yritysten käytännöstä, jotka haluavat edelleen välttämättä viedä EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen piiriin kuuluvia miehitettyjen alueiden tuotteita; pitää mainittua käytäntöä valitettavana ja katsoo, että se on ristiriidassa EU:n kansainvälisten toimintaperiaatteiden kanssa ja että sen yhteydessä käytetään väärin laajoja mahdollisuuksia lailliseen suosituimmuuskohteluun perustuvaan pääsyyn unionin sisämarkkinoille; kehottaa siksi komissiota laatimaan mustan listan näitä käytäntöjä noudattavista yrityksistä ja tiedottamaan siitä jäsenvaltioille;
11. muistuttaa, että EU:n tuomioistuin on vahvistanut asiassa Brita GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Hafen antamallaan tuomiolla, että tuontijäsenvaltioiden tulliviranomaisten on kiellettävä EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen mukaisen suosituimmuuskohtelun myöntäminen Israelin miehittämiltä alueilta peräisin oleville tuotteille sekä tuotteille, joista Israelin viranomaiset eivät toimita riittäviä tietoja, joiden perusteella todellinen alkuperä voitaisiin määrittää;
12. katsoo, että yleissopimuksen täytäntöönpanolla ei pitäisi jatkaa eikä luoda käytäntöä, joka helpottaa tai edistää yleissopimuksen rikkomista mainitulla tavalla; korostaa, että yleissopimus ei, kuten sen johdannossa todetaan, saisi yleisesti huonontaa tilannetta verrattuna aikaisempaan vapaakauppakumppanuuteen, jossa sovellettiin diagonaalista alkuperäkumulaatiota; pyytää komissiota työskentelemään yhdessä Euroopan parlamentin kanssa, jotta nämä toimielimet voivat hyödyntää poliittista tahtoaan ja painoarvoaan, jotta mainittu sisämarkkinoiden väärinkäyttö voidaan lopettaa; pyytää komissiota esittämään uusia ehdotuksia, jotta tähän ongelmaan löydettäisiin aukoton ratkaisu;
13. panee merkille, että EU ja EFTA-maat soveltavat Israelia koskevia teknisiä järjestelyjä, jotka koskevat alueellista ongelmaa ja sisältävät joitakin rajallisia ratkaisukeinoja; katsoo, että näiden teknisten järjestelyjen tarjoamat ratkaisut eivät ole tyydyttäviä; huomauttaa lisäksi, että tekniset järjestelyt eivät sido alueellisen yleissopimuksen muita osapuolia; ilmaisee näin ollen huolensa siitä, että alueellinen yleissopimus saattaa edistää sellaisten tilanteiden yleistymistä, joissa muut sopimuspuolet kohtaavat oman asianmukaisen alkuperäkumulaationsa varmistamista koskevia ongelmia EU:n kanssa tekemiensä sopimusten yhteydessä, kun ne käsittelevät ja jalostavat omalla alueellaan tuotteita, jotka on tuotu asianomaiseen valtioon sen ja Israelin välisten sopimusten perusteella;

14. kehottaa komissiota tarkistamaan teknistä järjestelyä ja tarvittaessa neuvottelemaan siitä uudelleen, jotta sitä voidaan tehostaa ja yksinkertaistaa; pyytää komissiota etsimään ratkaisua, jota voitaisiin soveltaa myös sellaisilta kolmansilta osapuolilta tuotaviin tuotteisiin, jotka ovat soveltaneet kumulaatiota Israelin kanssa tekemiensä sopimusten nojalla tuotujen materiaalien työstöön tai jalostamiseen omalla alueellaan; pyytää komissiota edistämään sitä, että alueellisen yleissopimuksen mahdolliseen tulevaan tarkistamiseen sisällytetään määräyksiä, jotka saavat kaikki sopimuspuolet soveltamaan yhdenmukaisesti alueperiaatetta;
15. panee merkille, että yhtäältä EU:n ja Israelin ja toisaalta EFTAn ja Israelin välisen voimassa olevan teknisen sopimuksen menettelyjen perusteella Israelin tulliviranomaiset ja viejät soveltavat jo nykyisellään miehitetyillä alueilla olevien Israelin siirtokuntien ja kansainvälisesti tunnustetun Israelin alueen tuotannon erottamista toisistaan; ottaa huomioon, että nämä menettelyt eivät sisällä tietoja Israelin viranomaisten ja vientiyriyten tekemien mainittujen alueiden toisistaan erottamista koskevien päätösten tuloksista, joiden avulla EU:n tulliviranomaiset voisivat soveltaa samaa erottamista asianmukaisesti, yksinkertaisesti ja tehokkaasti; kehottaa komissiota tekemään jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa yhteistyötä löytääkseen ratkaisun, jolla tästä teknisestä järjestelystä tehdään yksinkertainen, tehokas ja luotettava;
16. katsoo, että Israelin kanssa olisi sovittava yksinkertaisesta, tehokkaasta ja luotettavasta mekanismista, joka korvaa nykyiset tekniset järjestelyt ja jonka mukaisesti israelilaiset viejät ja tulliviranomaiset soveltavat selkeästi samaa erottelua ja osoittavat asianmukaisesti, missä tapauksissa ne ovat myöntäneet alkuperämerkinnän tuotteille, jotka on tuotettu Israelin vuonna 1967 miehittämällä ja Israelin siitä lähtien hallinnoimilla alueilla;
17. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden tulliviranomaiset soveltavat tehokkaasti teknistä järjestelyä ja noudattavat sen EU:n tuomioistuimen tuomion henkeä, joka koskee Israelissa kumuloitujen tuotteiden tuontia EU:n alueelle alueellisen yleissopimuksen mukaisen diagonaalisen alkuperäkumulaation perusteella; katsoo, että komission olisi johdettava mainittujen EU:n laajuisten toimien koordinoitua ja ryhdyttävä toimiin yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tietoisuuden herättämiseksi siitä, kuinka teknistä järjestelyä olisi sovellettava Israelissa kumuloituihin tuotteisiin; katsoo, että EU:n tulliviranomaisten olisi valvottava teknisen järjestelyn soveltamista tiukemmin estääkseen tullietuusjärjestelmän väärinkäytön;
18. ottaa huomioon, että tällainen määräys ei sisälly yleissopimuksen tekstiin, ja pyytää siksi, että komissio laatii kolmen vuoden kuluttua vaikutustenviannon, jossa arvioidaan muun muassa yleissopimuksen hyväksymisestä saatua hyötyä ja tapaa, jolla sopimuksen mukainen alkuperäkumulaatio vaikuttaa tiettyjen edellä mainittujen yritysten käytäntöihin;
19. korostaa tarvetta lisätä tietoisuutta mahdollisuuksista, joita alkuperäkumulaatio tarjoaa yksinkertaistetussa muodossaan uudessa Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevassa alueellisessa yleissopimuksessa erityisesti Välimeren eteläpuolisten maiden liike-elämän kannalta; tukee tämän tietoisuuden luomista koskevia komission aloitteita;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen

osapuolten hallituksille ja parlamenteille ja Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen puhemiehelle.